

Gozdarstvo v Sloveniji

Od celotne v Jugoslaviji z gozdom zasajene zemlje je v Sloveniji 8,6 %. Po najnovejših virih znaša površina naših gozdov 680.900 ha. To se pravi 45,3 % nasproti celokupni produktivni površini banovine. Taktično pa moramo imeti z gozdom obraslo zemljo više, na 708.300 ha, to je 47 % produktivne zemlje. Po nadmorski višini je v banovini 12 % gozdov med 100 in 300 m, 12 % med 200 in 600 m, 32 % med 600 in 1.000 m, 14 % preko 1.000 m. Iz tega vidimo, da je največ gozdov v srednji višini.

Vrste so zastopane sledeče. Prevladujejo iglavci, ki jih je od celotne površine 226.958 ha 34 % in sicer so to čisti iglavci. Drugo vrsto zavzemajo gozdovi listavcev pomešani z iglavci in krijejo površino 209.422 ha t.j. 32 %. Šele za njimi pridejo čisti bukovi gozdovi s površino 146.400 ha – 21 %, daleč za njimi hrastovi z 10.000 ha, mešano listnato drevje pa pokriva površino 76.300 ha. Med iglavci prevladuje smreka, v kraških pokrajinah jelka. Po naplavinah Save in Drave in po gričevju Prekmurja nastopa gozdni bor v čistih sestojih. Ob robih gozdne vegetacijske meje so razsežni prostori po planinah pokriti z rušjem.

Za usmerjanje gospodarstva z gozdovi in uživanja njihovega donosa so pomembne lastninske pravice. Pojdimo kar po vrsti:

Pretežni del gozdov je v lasti posameznih posestnikov in sicer 581.703,93 ha. Velikost gozdov s katero razpolaga posamezni posestnik je zelo različna. Največ je majhnih posestnikov in sicer takih, ki imajo prav malo, vsekakor pa manj kakor 5 hektarov gozda. Nato sledijo posestniki srednji posestniki z gozdom od 10 do 50 ha. Posestnikov majhnih gozdov do 50 ha je približno 133 280.

Posestnikov, ki imajo 50 do 100 ha gozda štejemo 398, takih s po 100 do 300 ha gozda je 231, s 300 do 500 ha gozda le 37, s 500 do 1.000 jih je 33.

Za gozdovi posameznih posestnikov pridejo (gozdovi Kranjskega verskega zaklada z 18.220,26 ha) začasne državne uprave razlaščenih veleposestev z 21.707,15 ha površine. Tem sledijo gozdovi Kranjskega verskega zaklada, ki zavzemajo površino 18.220,26 ha. Seveda niso temu vštete posesti ljubljanske, lavantinske in zagrebške škofije z 8.426

ha, dalje gozdovi župnih, kaplanijskih, cerkveniških, šolskih, verskih in drugih nadarbinskih s površino 4.457,11 ha, dalje samostanskih in redovniških, ki posedujejo 3.650,93 ha. Velika površina 17.483,99 ha odpade na razne agrarne skupnosti. 9.108,78 površine imajo v rokah razne delniške družbe. Pravih državnih gozdov je le 2 179,13 ha. Ostalo površino imajo državne železnice, banovinske ustanove, mestne trške in vaške občine, zadruge, banke, hranilnice in posojilnice in razne druge ustanove. Vendar ti gozdovi ne zavzemajo veliko površino.

Poleg tega je treba omeniti, da je v Dravski banovini razmeroma veliko zaščitene gozdov. To so taki gozdi, v katerih bi naravne sile zemljo odnašale, ako se do golega posekajo, dalje gozdovi v strminah in visokih legah, dalje na skrajni meji, kjer še raste drevje. Med zaščitene gozdove spadajo tudi gozdi na bregovih večjih voda, če niso skalnati. Se razume, da tudi v narodnih parkih kot v Dolini Triglavskih jezer, ob bohinjskem jezeru, razen kar je nujno. Tudi gozdovi na krasu spadajo v zaščito. Po kriteriju starega gozdnega zakona je bilo koncem l. 1929 v banovini 190.669 ha zaščitene gozdov. Gozdovi, ki varujejo tuje objekte (železnice, ceste, naselbine) je bilo 2.774 ha.

Gotovo nas mora zanimati gozdovi verskega zaklada, ki smo jih prej omenili, saj so predmet marsikaterega zabavljanja, jeze in komunistične propagande. Poglejmo na kratko zgodovino! Posestva nahajamo na Gorenjskem in okrog Kostanjevice. Na Gorenjskem sta dva glavna kompleksa na Jelovici in Pokljuki-Mežaklji, manjši še v notranjem Bohinju in gorenji savski dolini (Pišenca, Martuljek, Belca). Posestva na Gorenjskem so darovali v enajstem stoletju nemški cesarji Henrik I., II., III., in IV. briksenški škofom. Ti so tekom stoletij posest povečali in ostali gospodarji do 19. stol. Leta 1803 so bili gozdovi priključeni kameralnemu fondu in na njih je bila vpeljana državna uprava. Za časa francoske zasedbe od 1809 do 1813 je prevzela oskrbovanje francoska državna uprava. Od padca Napoleona je posestva upravljala spet avstrijska vlada. Leta 1833 je tedanji avstrijski cesar Franc odločil, da se vrne celo posestvo z

vsemi premičninami in nepremičninami, z vsemi pravicami in obveznostmi vred stolnemu kapitlu v Briksnu. Odredbo je cesar Ferdinand potrdil 1837 in leto nato je posestvo prešlo v last Briksenških škofov. Dne 16. maja 1858 je kupil celo posestvo blejske graščine od škofa Vincenca iz Briksna bogat posestnik fužin ob Savi Viktor Ruard za 157 000 avstrijskih goldinarjev. Radi slabe uprave in prekomernega izkoriščanja je oblast odredila sekvestracijo teh gozdov, ki je trajala od l. 1858 do l. 1871. Tega leta je Ruard prodal skoraj vse posestvo Kranjski industrijski družbi za 180 000 avstrijskih goldinarjev. Pridržal si je samo graščino na Bledu z nekaj zemljišča, kar je 1882 prodal dunajskemu trgovcu Muhru. Kranjska industrijska družba je l. 1895 prodala vse posestvo razen nekaterih delov okoli tovarne na Jesenicah in Javorniku za 2.800.000 avstrijskih kron avstrijskemu poljedelskemu ministru. Še istega leta je bila uvedena v gozdovih državna gozdna uprava. Vse posestvo je prišlo po l. 1918 pod upravo deželne vlade v Sloveniji, kjer je bil poseben Oddelek za gozdarstvo. Pozneje se je ta Oddelek spremenil v Direkcijo gozdov. Ko je 1929 nastopila razdelitev kraljevine na banovine, je kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani prevzela gozdarske, hudourniške in lovske posle. Odsek za gozdarstvo je bil v začetku dodeljen oddelku za kmetijstvo od 29. aprila 1930 dalje pa neposredno podrejen banu. Predlanskim (19. 8. 1939 prevzem uprave Bled, opomba Budkovič) je gozdove verskega zaklada država vrnila Cerkvi in sedaj so ta pod cerkveno upravo.

Manj pisano zgodovino imajo gozdovi verskega zaklada okoli Kostanjevice. V letu 1234 je izdal zadnji Spanheimovec, koroški vojvoda Bernhard, ustanovno pismo vetrinjskim cisterijancem pri Celovcu, da si zgrade sredi gosto z kostanjem in hrastom zaraščenih gozdov v Toplici pri Kostanjevici samostansko trdnjavo ter jim dodelil tudi obsežno posestvo. To posestvo je ohranila Cerkev do danes, seveda ne v celotni obliki.

Povrnimo se k splošnemu. Starost gozdov je kaj različna. V gozdovih kmetškega malega posestnika je jako malo starejšega lesa in so tudi zaloge lesa v teh gozdovih sorazmerno majhne. Le v državnih gozdovih v gozdovih kranjskega verskega zaklada in v nekaterih skrbno in konservativno oskrbovanih privatnih veleposestniških gozdih pa starejši sestoji večjega obsega častno zastopani.

V služnosti obremenjenih gozdov je največ na Gorenjskem, zlasti gozdovi verskega zaklada in sicer s pretežno pašnimi pravicami.

Krčenja gozdov in pretvarjanje v druge kulturne vrste se vršijo leto za letom predvsem na relativnih tleh, po gospodarski potrebi. Posameznik pretvarja le manjše površine največ v travnik, njive, sadovnjak.

Nasproti krčitvam pa imamo po drugi strani kot nadomestilo prirastek gozdov, ker posamezni posestniki zasajajo manj plodna zemljišča, ki doslej niso bila pod gozdom. Razen tega odreja občeu-pravna oblastva prave stopnje vsem posestnikom, ki sami niso obvezani dati predlog za pogozdovanje do golega posekanih gozdov, posebne pogozdovalne odredbe z določenim rokom, do katerega mora biti pogozditev dovršena. Število pogozdovalnih objektov znaša 4000 – 5000 na skupni površini okoli do 9000 ha. Nekaj posebnega je uvedba dečjih dni za pogozdovanje. Ljudsko šolski otroci zasajajo potrebne komplekse pod nadzorstvom učiteljev in gozdarjev. Število teh prireditev vsako leto bolj raste. Leta 1935 je bilo prireditev 379 a leta 1938 že 582 takih prireditev.

Zakon leta 1930 ukazuje pogozdovanje kraških zemljišč. Posebne komisije so do konca leta 1938 izločile vsega skupaj 1002 ha kraških in slaborodnih zemljišč za pogozdovanje. Pogozdilo se je od teh doslej 342 ha, izpolnili pa so se zaradi suše, slabih tal in drugih vzrokov pomanjkljivi nasadi na površini 143 ha, vse skupaj izključno z javnimi denarnimi sredstvi in pod vodstvom gozdarskih občeu-pravnih organov. Uspeh, da se poseke in praznine naravno zasejejo in zarastejo je odvisen od semenskih let. Največji uspeh se doseže, če goličave umetno posadimo s prikladnimi sadikami. Pri umetnem zasajevanju lahko izberemo drevesno vrsto, ki jo želimo imeti, in tako spremenimo dosedanjo lesno vrsto v gozdu.

Da gozdnim posestnikom omogočijo pogozdovanje, skrbijo oblastva za drevesnice. Danes imamo 14 banovinskih drevesnic, poleg teh 4 drugih združenj in nad 100 manjših, ki jih oskrbujejo privatni gozdni posestniki. Iz teh drevesnic se na leto porabi in deloma proda gozdnim posestnikom 4 do 6 milijonov gozdnih sadik.

Na razvoj gozdov močno vplivajo tudi vremenske prilike. Suša včasih uniči cele vrste mladih nasadov, pa tudi starejših, saj se je na primer 1922

Gozdarstvo v Sloveniji

Od celotne v jugoslaviji z gozdom posajene zemlje je v Sloveniji 1,6%. Po največjem površini posajene površini naših gozdov 680,900 ha. To se pravi 45,3% nasproti celotni produktivni površini Evrope. Praktično 74% površine čimti z gozdom obrabljeno zemljo raste, na 708.300 ha, 2% je 47% produk. ktične zemlje. To nadmorski višini je v Evropski je 7% gozdov med 100 in 300 m, 42% med 200 in 600 m, 32% med 600 in 1000 m, 14% preko 1000 m. Iz tega vidimo, da je največ gozdov v srednji višini.

Vse so zastopane sledice. Prevladujejo iglavi, ki jih je od celotne površine 226958 ha 34% in sicer so to isti iglavi. Drugo mesto zavzemajo gozdovi listovcev pomerani z iglavi in križajo površino 209.422 ha tj. 32%. Iste pa najimi pridejo čisti bukovi gozdovi s površino 146.400 ha - 21%, delni pa najimi brastov z 10.000 ha, mesta ne listnato drevje pa pokriva površino 76.300 ha. Med iglavi prevladuje smreka, v kraljevski pokrajini jelka. Po naplavinah bave in drave in po gručevju Melnikova postopa gozdni bor in isto ista estija. Ob robih gozdne vege ta rjela jeje so razpršni prostori po planinah pokriti z travjem.

Za umerjanje gospodarstva v gozdovi in uživanja njihovih donosa, po pomembne lastnevolle pravice. Pojdimo kar po vrsti:

Prtežni del gozdov je v lasti posameznih posestnikov in sicer 581.703, 70 ha. Medtem gozdov v lasti skupolaga pravnih institucij je zelo pa. Zlasti. Največ je majhnih posestnikov in sicer takih, ki imajo pravilno, veliko pa naj več kot 5 hektarov gozda. Nato sledijo posestniki srednji posestniki z gozdovi od 10 do 50 ha. Posestnikov del je približno največ gozdov do 50 ha je približno 133280. Posestnikov, ki imajo od 50 do 100 ha gozda šteje 398, takih s 100 do 300 ha gozda je 231, s 300 do 500 ha gozda je 37, s 500 do 1000 jih je 33.

na posestvu križniškega reda 30 leten jelšov gozd na površini 10 ha popolnoma posušil. Zaradi suše tudi večkrat zastanejo žage. Prav tako tudi toča poškoduje zlasti bukove in mlajše smrekove in borove nasade, kar se je zgodilo 1922 v okolici Vurberga in Ormoža. Tudi veter in sneg napravita precej škode. Včasih nastanejo pravi orkani, ki poderejo ali tudi izkoreninijo cele površine. Sneg polomi precej zlasti listavcev, včasih napravijo škodo tudi plazovi.

Drugi morda še bolj nevarni škodljivci so žuželke, med katerimi ima glavno besedo smrekov lubadar, ki rad nastopa zlasti po suši. V letu

1922 se je naprimer posekalo 12.370 kubikov od lubadarja napadenega drevja in sušcev. V konjiškem okraju ima obilo posla rilčkar, v nekaterih gozdnih drevesnicah ožere, izrastke na manjših smrekah posebno ob gozdnih robovih in pašnikih pa povzročata smrekova kožna uš. Od divjačine dela le neznatno škodo jelen, v logaškem okraju pa napadajo baje 15 do 25 letne smrekove gozde polhi. Med rastlinami ki lahko rastejo neprijetno goste: koprivje, deloma tudi malinje, srobot in divji hmelj, pravi parazit pa je omela, ki se naseli po jelkovih vršičkih. Med boleznimi je opaziti raka pri jelki in boru.

Gozdovom ne prizanašajo tudi požari, ki so leta 1922 uničili v Sloveniji 105 ha gozda. Požare je povzročila v 25 slučajih neprevidnost in zlobna roka, 6 slučajih železniška lokomotiva, v 13 slučajih pa je ostal vzrok neznan. Seveda moramo šteti med škodljivce tudi ljudi. Mnogi pasejo po gozdovih koze, ki napravijo mnogo škode zlasti v okolici Dovjega in Mojstrane. Mnogo škode se je seveda v letih po vojski naredilo z čezmernim izkoriščanjem, ker ni bilo nobenega gozdnega zakona. Danes je v tem pogledu znatno boljše. Sploh je danes tako urejeno, da se vsaka škoda čim prej popravi s pogozdovanjem, škodljivce pa z učinkovitimi sredstvi takoj zatrejo, kjer se pojavijo v kakršnikoli obliki.

Ogledali smo si položaj in razsežnost naših gozdov, pogledjmo, kako se izkoriščajo. Jugoslovanski zakon, ki se izvaja od leta 1930 zahteva trajno gospodarjenje v gozdu. To velja skoraj za vse gozdove razen za manjših posestnikov in tistih, ki niso pod posebnim javnim nadzorstvom. Da si zasiguro trajnost in določi vsakoletni ali periodični užitek lesa se zahteva po tem zakonu gospodarski načrt za gozdove nad 300 ha. Po predpisih citirane zakona se morajo za ta posestva predlagati vsako leto posebni predlogi za sečnjo.

Zelo velike koristi bi bilo za vsakega posestnika, da bi oskrboval gozd tako, da bi mu donášal redno, bodisi vsakoletno, bodisi ob določenih periodah toliko lesa, kolikor ga mora ob pravilni goji in dani boniteti tal in drugih činiteljev donášati. Obhod gozdov pa kaže ravno nasprotno, da je večina kmetijskih individualnih pa tudi skupnih gozdov do skrajnosti izčrpana. Vzrok tega je bilo nerazsodno, prekomerno izkoriščanje po svetovni vojski, ko so cene hitro rasle. Posebno veliko se je tudi sekalo v dobi visoke lesne konjunktore leta 1928 in 1929. Zaradi svetovne krize je konec leta 1929 trgovina z lesom zastala in boljše kaj napredovala, dokler se 1936 ni pojavilo živahnije povpraševanje po lesu, ki mu je sledil dvig cen raznih lesnih izdelkov.

Zaradi porasta cen so se posestniki zopet zatekli v gozdove, da z lesom plačajo dolgove, ki so jim nastali v 7 letih splošne krize. Ker marsikdo nima več dozorelega lesa, je pričel sekati nedorasle sestoje. Da se to sekanje prepreči je leta 1938 ban izdal Zakon o izkoriščanju neodraskih gozdov.

Ker je v dravski banovini število individualnih posestnikov zelo veliko, je težko ugotoviti, koliko lesa se na leto poseka. V majem in srednjem gozdu ni rednih sečenj in sekajo les tu in tam kakor potreba nanese. Zato tudi produkcija lesa ni bila vsako leto enako velika.

Domnevati moremo, da znaša posekana gromadna množina lesa v dravski banovini na leto od 2,5 do 3,5 milijona kubičnih polnih metrov, čeprav znaša po strokovnih cenitvah prirastek gromadne množine lesa v Sloveniji le okrog 2 milijona polnih kubičnih metrov. Torej se v Sloveniji že povprečno bolj izkoriščajo, kakor dovoljuje to normalni prirastek lesa. Vendar je bila dejanska produkcija zaradi posebno velikega povpraševanja tudi dosti večje, tako se je v letih 1929 in 1930 bližalo izkoriščanje po naši sodbi skoraj dvojnemu iznosu letnega prirastka. Na les za tehnično uporabo odpade od celotne produkcije okoli 36 % na drva za gorivo in oglje okoli 60 %, okoli 4 % pa ostane nerabljenega v gozdovih.

Kot tržišče za kurivo pride v Sloveniji v poštev predvsem domače tržišče. Z ozirom na majhno porabo premoga računajo, da se potroši v Sloveniji na rodbino in leto 5,5 kubičnih metrov drv, kar da skupaj 1.200.000 kubikov. Pa domača potrošnja kuriva je zelo stalna, na drugi strani pa se izvoz kuriva zelo menjava. Dočim je znašal izvoz leta 1936 le 43.000 ton, leta 1937 le 53.000 ton je bil leta 1920 200.000 ton. V lesno oglje se je proizvedlo 1936 in 1937 le 70.000 kubikov drv, a v letih najvišje konjunktore okrog 300.000 kubikov drv. Strokovnjaki ocenjujejo, da se je posekalo pri nas v zadnjem desetletju 1.300.000 do 1.600.000 drv. Iz tega sledi, da že pri kurivu domača potrošnja važnejša od izvoza. Zadnja leta se je porabilo okrog 90 % posekanih drv doma in le okrog 10 % se je izvozilo v surovi obliki ali kot lesno oglje. V letih visoke konjunktore je bil ta odnos 2:1.

Kakor smo omenili odpade na tehnični les 36 % celotne produkcije. Potrošnja na domačem trgu v Sloveniji predstavlja največ četrtino celokupne produkcije, dočim so ostale tri četrtine dele tako, da gre nekaj več kot polovica v inozemstvo, nekaj nanj kakor polovica pa v ostale kraje naše države. Pri najvažnejši skupini tehničnega lesa, pri tesnem in rezanem lesu, odpade okrog tretjina iz Jugoslavije izvoženega lesa na Slovenijo. Izvoz v inozemstvo v letih od 1927 in 1937 nam kaže

v milijonih ton tele številke: 255, 365, 440, 368, 277, 138, 180, 208, 192, 116, 222.

Ker govorimo ravno o tehničnem lesu, je naravnost nujno, da spregovorimo še nekoliko o žagah, kjer se proizvaja tehnični les. Nerazmerno veliko je v dravski banovini število malih žag. Na Pohorju na primer ni skoraj večjega kmeta, ki ne bi imel svoje venecijanke. V Oplotniškem jarku je kar 44 takih žag. Leta 1937 je bilo v dravski banovini 1966 obratovališč s primitivnimi veneciankami, 36 obratovališč s polovičnimi jarmeniki in drugimi napravami ter 230 obratovališč z modernimi polnojarmeniki in drugimi napravami za predelovanje lesa. Venecianke imajo kapaciteto od 0,6 do 1,5 kubika na dan in 150 do 200 kubikov na leto in izkoriščajo les le 50 %. Pri polnojarmenikih je izkoriščanje 70 %. S kapaciteto 15 kubikov na dan pri turbinah na parni pogon, za njimi imajo največjo kapaciteto žage na električni pogon, takoj za njimi na vodni pogon, žage na plin pa imajo kapaciteto le 4,5 kubikov na dan. Kmetске venecianke, čeprav jih je toliko, imajo kapaciteto 18% kapacitete vseh žag. Ker so v Sloveniji kljub temu, da bi mogli požagat moderni polnojarmeniki dvakratno množino normalne letne produkcije lesa, še vedno v obratu primitivne venecijanke, izgubi Slovenija radi slabše izrabe gromadne količine lesa pri enaki sečnji 100 000 kubikov žaganega lesa. To pa še ni vsa izguba radi nesodobnega žaganja. Izdelki veneciank so tudi kvalitetno slabši in ne morejo doseči na trgih normalnih cen. Slaba produktivnost veneciank ima tudi zelo neugodne posledice za mezno višino v njih zaposlenih delavcev.

Predelovanje lesa v polizdelke je v dravski banovini precej razvito. Poleg žag obratuje še mnogo drugih naprav, ki predelujejo les v dobrosučne izdelke in to: podjetja za izdelovanje parketov, sodov, pohištva, zabojev raznih vrst, dalje podjetja za stavbni material za stolarske, strugarske, kolarske predmete, tovarne za kopita, podpetnike, za žeblje za čevlje, lesovino, lepenko, papir, lesno volno, kuhinjsko in drugo orodje, za čreslovino, impregnacijo lesa, destilirano jelkino olje, za zamaške, krtače, metle, dežnike in palice, za telovadno orodje, smuči, pletarske predmete, za igrače; dalje je treba omeniti domačo lesno obrt, ki proizvaja rešeta, škafe, zaboje, sodčke, lesene lopate, žlice, zobotrebce in druge predmete.

V zadnjih dvajsetih letih se je pokazal pri ustanavljanju novih podjetij velik razmah in viden napredek. Mnogo pridnih rok je našlo zaposlenja in zaslužka. Med svetovno krizo veliko žag in drugih podjetij ni bilo docela zaposlenih, marsikatero podjetje je obrat začasno ustavilo. Sedaj podjetja večinoma zopet obratujejo.

Stanje in napredek gozdarstva v dravski banovini sta nazorno pokazali dve dobro uspeli razstavi ljubljanskega velesejma. Prva splošna, gozdarska razstava je bila jeseni leta 1930, pri kateri so sodelovali poleg državnih gozdarskih organov večji gozdni posestniki, lesni industrijalci in obrtniki. Druga leseni leta 1936 se je omejila na razstavo lesa in lesnih izdelkov.

*Opomba

Gozdarska založba Zveze gozdarskih društev Slovenije je oktobra 2012 izdala zanimivo knjigo ZA NAŠ GOZD. Zajetno delo je neprecenljiv zgodovinski dokument gozdarstva Dravske banovine v takratni Kraljevini Jugoslaviji. Pohvala in zahvala našemu profesorju Martinu Čoklu za izjemno delo, s katerim je zapolnil del praznega prostora v zgodovinskem mozaiku naše stroke.

V tem delu sem mogoče dobil odgovor na ročno napisan sestavek z naslovom Gozdarstvo v Sloveniji. Nepodpisan, nedokončan sestavek je bil založen v starih knjigah v Mariboru. Ob prebiranju sem prišel do prepričanja, da je bil avtor dober poznavalec takratnega gozdarstva. Sestavek pripisujem inž. Antonu Šivicu. Trditev povezujem na prvič prebrano, nikoli slišano besedo **gromadno** (ogromno, veliko?), ki sem jo zasledil v dveh njegovih objavljenih prispevkih v zgoraj omenjeni knjigi in rokopisu. Tekst je bil gotovo napisan leta 1941 za posvetovanje Za naš gozd. Rokopis sem originalno prepisal in ga pošiljam za morebitno objavo v Gozdarskem vestniku. Primerjava pisave in pomoč profesorja Martina Čokla bo mogoče razjasnila skrivnost. Originalni rokopis sem pripravljen predati v hrambo knjižnici Gozdarskega inštituta Slovenije.

Alojz BUDKOVIČ,
univ. dipl. inž. gozd., ZGS, OE Bled,
Ljubljanska 19, Bled